

095

093

099

089

104

084

144

044

194

Ende

Anfang

80

Die advesperascente inde recessimus, et ad quendam magnum
fluvium venimus, in cuius litore per unam Venetorum custo-
diam transivimus, et deinde in villam, quae Ower nominatur,
venimus ad pernoctandum, quod et fecimus. Porro hospitium
nostrum, sicut et tota villa ad radices cujusdam montis delec-
tabilis et graminosi situm erat. Et dum coena parabatur
transivi cum Dominis in curia domus, et suspiciens dixi: ecce,
si quis in supercilio illius montis esset, mare magnum videre
posset. Hoc cum domini audivissent: ascendamus inquiunt,
et videamus mare, forte nostrum futurum sepulchrum. Et statim
tres Domini mei, et duo servi et ego montem ascendimus, qui
erat multo altior, quam nobis apparuit. Et conjectis oculis
contra meridianam plagam, extra montana in planitiem Italiae,
et post planitiem mare mediterraneum vidimus: in cuius aspectu
Domini mei, utpote juvenes et delicati, quodammodo conterriti
stabant, et pericula futura cum mari contemplabantur. Et de
facto ego ipse in ejus aspectu quodam metu concussus fui,
quanquam suas amaritudines bene gustassem. Habuit enim sic
de monte contemplatum satis horridum aspectum. Videbatur
quod esset in propinquuo et sol serotinus partem ejus illustrabat
anteriorem; reliquum, cuius finem videre nemo potest, videbatur
esse nebula elevata, crassa, atra, aërei coloris nigrescentis.
Demum satiati hoc aspectu per montana in nostro circuitu
respeximus et multa antiqua destructa castra vidimus. In
monte etiam, ubi eramus, sub pedibus murorum magnorum
ruinae et fossata per circuitum supra montem, et piscina pulchra
(31A) adhuc aquam retinens ibi erat et pascualis mons fuit.
Et creduntur illa castra omnia aedificata fuisse ab exercitu
Antenoris Trojani: quia cum Baduanum urbem aedificasset
in plano, ascenderunt in montana et oppida et castra aedifica-
verunt contra transalpinos, qui erant homines adhuc silvestres,
more bestiarum viventes. Interea dum de his cum Dominis
meis loquerer in monte, occidit sol, et descendere incepimus;
antequam autem in hospitium venimus, fuerunt tenebrae, et
cum lumine cibum sumentes dormitum ivimus.

Vicessima quinta die erat festum S. Marci; optavimus
nos esse Venetiis, quia hoc festum ibidem cam maximo apparatu
et multa gloria peragitur. Audivimus tamen Missam de St.

